Beroep onder de loep.

'Eigenlijk ben ik een verhalenverteller'

In de rubriek 'Beroep onder de loep' vertellen mensen over hun ervaringen in hun beroep. Deze week: Filmmaker/regisseur Sharelly Emanuelson

Tekst: **Marja Berk**

Als filmmaker/regisseur en oprichter van twee stichtingen, heeft Sharelly Emanuelson een druk bestaan. In 2010 is ze afgestudeerd aan de Hoge School voor de Kunsten in Utrecht waar ze het camerawerk, editten, regisseren en het produceren leerde. Haar specialisatie had ze snel gekozen: documentaires maken. Naast haar filmcarrière breidde ze haar discipline uit in de kunstsector en bevond zich altijd in de kunstwereld. Haar stichting Uniarte is een organisatie die zich richt op het bevorderen van de opkomende Nederlandse Caribenkunstenaar en brengt kunst en creativiteit dichter bij de Nederlandse Caribische gemeenschap. Stichting nummer twee is Caribbean Visuals, een productiebedrijf dat meer films in het Caribisch gebied wil produceren.

Wat houdt je werk in?

"Eigenlijk ben ik een verhalenverteller. Zodra iets mij interesseert of intrigeert, of er is een behoefte van iemand die mij vraagt een verhaal te vertellen, dan denk ik na. Over wat voor verhaal het moet worden, welke thematiek, hoe maak ik dit interessant, voor wie moet het interessant zijn en aan wie kan ik het het beste audiovisueel vertellen. Het gaat dan ook om de vorm: interviews of geen interviews. Dat is een heel proces. Tijdens het werk is het de kunst de gefilmde mens zich niet gefilmd te laten voelen. Dan moet ik dus onzichtbaar zijn. "

Hoe lang doe je dit werk al?

"In 2005 ben ik naar Nederland gegaan en ik doe dit nu vanaf 2006. Tijdens het opdoen van ervaring heb ik dus mijn studie in Utrecht afgerond. Daarna ben ik naar dit eiland afgereisd."

Wat vind je het leukste aan je werk?

"De beginfase van een concept tot het moment waarop ik het echt moet gaan filmen, dat is het leukste. Mijn genotsmomenten zijn echter kort. Voordat ik een project heb afgerond, start ik het volgende alweer. Ik vind het fijn wanneer ik een screening heb, om naar het publiek te kijken. Meestal kijkt iedereen dan naar het scherm voor het resultaat, maar ik wil de reacties van het publiek zien. Die reacties zijn voor mij een graadmeter of ik de juiste keuzes in montages en dergelijke heb gemaakt. Als het publiek dan reageert zoals ik had gehoopt, dan heb ik het echt goed gedaan. Dat is genieten!"

Wat vind je het minst leuke?

"Ik deal met de realiteit en soms raakt een onderwerp een gevoelige snaar. Sommige zaken zijn erg moeilijk bespreekbaar. Daar kan ik me best ongemakkelijk bij voelen. Het thema kan per land verschillen, maar als het een gevoelig onderwerp is, gooi ik dat zomaar open en bloot. Tja, daar kan niet iedereen tegen. Maar je moet moed hebben om het toch te doen, om een teer of pijnlijk onderwerp goed te kunnen behandelen. Ik houd het wel integer, houd rekening met ethiek. Het liefst zou ik alles aan de kaak willen stellen, maar dat kan niet altijd."

Wat was je geweest als je dit werk niet had gedaan?

"Ik weet het niet. Als kind was ik al gefascineerd door tv en film. Ik vond dat ik dat zelf ook wel kon en ik heb mijn mening daarover nooit bijgesteld."

